Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованî.

Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ, въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 152. Середа 10 (22) Липня 1891. Рôкъ I.

Москвофільска крутанина.

Мы вже кôлька разôвъ вказували на то, що мѣжь нами суть люде, котрî вôдцуравшись всего що свое, рôдне, пôйшли служити чужимъ на шкоду власного народу и що якъ разъ тî люде старають ся всѣми силами о то, щобы Русинамъ въ австрійскôй державѣ не то не дати прийти до силы, але щобы ихъ таки зовсѣмъ и то якъ найскорше здушити, зовсѣмъ убити, такъ щобы и слѣду по нихъ не стало. Люде тî ведуть свое братоубійче дѣло всякими способами: они огидять все, що кождому Русинови повинно бути дороге и святе, высмѣвають его мову и вѣру; бунтують людей темныхъ и намавляють ихъ, щобы они вôдцурались свого власного народу и выдають всѣлякî ґазеты, котрыми ведуть ширше свою погану роботу а въ котрыхъ такъ зручно ширять всяку ложь и пôддають читателямъ свои пагубнî гадки, що тî не могучи полапатись думають, що они пишуть лишь святу правду и нѣбы то боронять рускихъ интерессôвъ та хоронять рускій народъ вôдъ заглады. А чому они такъ роблять? Тому, бо того треба тымъ, до котрыхъ они пôйшли на службу.

Але не досыть на тôмъ, що тî люде, якъ поганî черваки точать тѣло власного народу и выкликують въ нѣмъ роздоръ та ненависть рôдныхъ братôвъ до себе, но они старають ся ще поганити Русинôвъ передъ цѣлымъ свѣтомъ, ширять о нихъ всяку можливу ложь, а то все лишь для того, щобы, борони Боже, ширшій свѣтъ не дознавъ ся правды о Русинахъ, та щобы Русины мѣжь чужими людьми, въ чужихъ народахъ не знайшли приятелѣвъ, котрî бы въ потребѣ не станули имъ на помôчь. Въ тôй цѣли пишуть они всяку неправду о Русинахъ и по нѣмецкихъ ґазетахъ. А треба знати, що выдають ся и нѣмецкî ґазеты, котрыхъ задачею есть працювати для Россіи и пускати въ свѣтъ не лишь о Русинахъ, але и о всѣхъ другихъ Славянахъ всѣлякî ложнî вѣсты. Одна зъ такихъ ґазетъ выходить и у Вѣдни, та называесь *Parlamentär*. Та ґазета звѣстна вже вôдъ давна зъ того, що пускає въ свѣтъ всѣляку ложь о Русинахъ. Давнѣйше выдававъ єи омоскаленый Чехъ, Живный; але що вôнъ мавъ за свои брехнѣ вже кôлька процесôвъ, то, видко, не хоче вже самъ пôдписувати ґазеты, а переписавъ єи на свою жѣнку Марту Живну та на якогось редактора Ціперта. Та ґазета помѣстила отже въ 28 числѣ зъ дня 12 липня таку крутанину якогось москвофільского кореспондента зô Львова о Русинахъ, що колибъ хто не знавъ, до чого то иде, а знавъ вôдносины Русинôвъ, то мôгъ бы зъ разу подумати, що у того чоловѣка, якъ то кажуть, „не всѣ дома". Але та ґазета призначена для Нѣмцѣвъ, а Нѣмцѣ майже нѣчого не знають о Русинахъ, то и все повѣряють, — отъ и причина, длячого въ нѣй пописано таку крутанину. Мы бы про ту крутанину и не згадували, бо така брехня и не варта того, щобы надъ нею застановлятись, але хочемо на нѣй показати, якъ то нашî москвофілы старають ся на кождôмъ кроцѣ, навѣть передъ чужими народами Русинамъ шкодити.

Пôдъ заголовкомъ: „Россійство" (Das Russenthum) пише ся въ дописи зô Львова такъ: „Взглядно найлѣпше вело ся галицкому Россійству, (себъ-то Русинамъ) коли на его чолѣ стояла вся славяньско-уніятьска ерархія, а цѣлый народъ творивъ одну партію, що звалась святоюрскою.... Святоюрска партія, въ котрои таборѣ були „попъ и хлопъ", мала выдатный характеръ консервативный и та обставина спонукувала давнѣйше правительство, що оно волѣло „россійство", якъ непевный польскій елементъ. Ажь коли зôйшли ся польскî еміґранты зъ мадярскими (!) за границею, то настала змѣна по побѣдѣ пруского оружія, бо россійство покинено а его противниковъ пôднесено. Добившій ся противникъ выдумавъ тогды плянъ, „россійство" роздвоити и обезсилити и то ему удало ся. Придивѣмъ-же ся теперь, якъ выглядає та крутанина по правдѣ.

Якъ разъ минає теперь 25 лѣтъ, коли австрійска держава въ 1866 р. була въ великихъ клопотахъ, бо мала ажь двѣ войны, на пôвночи въ Чехахъ зъ Прусаками, котру пôдъ Кралевоградцемъ програла, и на полудни зъ Италією, котру пôдъ островомъ Лисою и пôдъ Костоццою выграла. Нашî москвофілы, що до того часу несмѣли головы пôднести, думали, що наша держава вже зовсѣмъ упаде и прийде ще Москаль та все загорне, и стали тогды отверто вже бити на Русинôвъ кажучи, що

ЗА ХЛѢБОМЪ.

ПОВѢСТЬ

ГЕНРИКА СѢНКЕВИЧА.

(Дальше).

— Марисю; — зачавъ хлопъ урываньімъ голосомъ, бо не ставало ему вôддыху, — Марисю, прости менѣ, що я тебе на пагубу завѣвъ. Вже надôйшла послѣдна наша година. Не будемо вже грѣшными очима свѣта оглядати. Нѣ сповѣди, нѣ помазаня, нѣ въ земли намъ лежати, а зъ воды ити на страшный судъ, небого.

А коли такъ казавъ, Марися зрозумѣла, що нема вже спасеня. Рôжнî думки перелѣтали єи голову, а въ души щось кричало:

— Ивасю, Ивасю сердечный, чи ты въ въ Липинцяхъ мене чуєшь?

И незмѣрный жаль стискавъ єи серце такъ, що зачала голосно хлипати. Хлипанє розлягалось въ тôй комнатѣ, де всѣ люде мовчали, якъ на якôмъ похоронѣ. Оденъ голосъ крикнувъ зъ кута: still! але замовкъ, якъ бы наляканый власнымъ голосомъ. Тымчасомъ скло лямпы знову упало на землю, а поломѣнь згасла. Зробилось ще темнѣйше. Люде збивались въ оденъ кутъ, щобы бути близше себе. Тревожне мовчанє панувало всюды, коли наразъ середь тишины давъ ся чути голосъ Лавра:

— Кіріє елейсонъ!

— Христе елейсонъ! — вôдповѣла Марися хлипаючи.

— Христе, выслухай насъ!

— Отче небесный, помилуй насъ! — Вôдмовили цѣлу литанію. Въ темнôй комнатѣ голосъ старого и вôдповѣди дѣвчины, перерываний хлипанємъ, звучали дивно торжественно. Декотрî зъ еміґрантôвъ пообдкрывали головы. Помалу перестала дѣвчина плакати, голосы стали спокôйнѣйшî, чистѣйшî, а зъ-надвору вторувала имъ буря.

Наразъ крикъ розлягъ ся мѣжь тыми, що стояли близше входу. Филя выбила дверѣ и впала въ комнату. Вода зъ шелестомъ розляла ся по всѣхъ кутахъ. Жѣнки зачали верещати и влазити на лôжка. Всѣмъ здавало ся, що то вже конець.

По хвили вôйшовъ службовый офицеръ зъ лѣхтарнею въ руцѣ, цѣлый мокрый и почервонѣлый. Кôлькома словами успокоивъ жѣнокъ. Казавъ, що вода дôсталась лише случайно и що небезпечнôсть не велика, бо корабель на широкôмъ мори. Минула година, двѣ. Скажена буря лютилась щоразъ горше. Корабель скрипѣвъ, западавъ носомъ, сѣдавъ туловищемъ, клавъ ся на боки, але не топивъ ся. Люде утихомирились трохи; декотрî пôшли спати. Минуло знову кôлька годинъ. До темнои комнати горѣшнымъ закратованымъ вôкномъ почало вдирати ся сѣре свѣтло. Настававъ день на океанѣ, блѣдый, якъ наляканый, сумный и темный, але приносивъ все таки якусь вôдраду и надѣю. Вôдмовивши всѣ молитвы, якî на память вмѣли, влѣзли Лавро и Марися на свои тапчаны и твердо заснули.

Ажь пробудивъ ихъ голосъ дзвôнка, що кликавъ на снѣданє. Але не могли ити. Голова тяжѣла имъ, якъ олово, а старый чувъ ся ще слабшимъ, якъ дѣвчина. Въ его зажуреной головѣ не могло теперь нѣчо помѣстити ся. Хочь нѣмецъ, котрый намавлявъ его до Америки, казавъ ему, що треба ѣхати водою, але ему нѣколи не здавалось, що она буде такъ велика и що тôлько днѣвъ и ночей треба буде нею ѣхати. Думавъ, що поромомъ переѣде, якъ вже неразъ въ житю ѣздивъ. Якъ бы бувъ знавъ що море такъ велике, бувъ бы зôставъ въ Липинцяхъ. Крôмъ того ще одна думка не давала ему спокою: ото чи своеи и доньчиной души не вѣвъ на загубу? Чи то не грѣхъ для католика зъ Липинець пробувати пана Бога и пускати ся на таку хлань, де вже пятый день ѣде ся до другого берега, а берегъ той зъ другого боку хто знає чи й есть? Сумнѣвы его и страхъ мали рости ще

нема Русинôвъ а лишь „адинъ народъ“ — Россіяне або Москалѣ. Проводиръ ихъ, Богданъ Дѣдицкій, що выгодувавъ ся таки на рускôмъ хлѣбѣ та ще и нинѣ нимъ годує ся, редакторъ тогдѣшнои ґазеты *Слово*, пустивъ таку гадку въ своѣй ґазетѣ и вôдъ того часу стали вже москвофілы зовсѣмъ явно и смѣло выступати проти Русинôвъ и цѣлои державы. Правительство думало, що то дѣйстно всѣ Русины стали ся зрадниками державы, стало нехтувати Русинôвъ, и вôдъ того часу стали Русины упадати. Отъ такъ выглядає правда, котрои самѣ москвофілы не заперечать, та зможуть ложею хиба лишь чужихъ людей та несвѣдущихъ нашихъ туманити.

Дальше пише згадана ґазета: „Позыскано кôлькохъ учителѣвъ(!) и безъ того зависимыхъ, абы они ширили гадку про украиньство, уложили нове письмо и вытворили новый штучный языкъ. Такъ настала народна партія, котра мала пôдкопати святоюрску партію....“ И знову чиста ложь, бо честнѣйша незапродана часть свѣдущихъ Русинôвъ стала боронитись вôдъ накидуваного Русинамъ чужого языка, чужои народности, а стала плекати свôй власный языкъ народный, свою народнôсть, стремѣла и стремить нинѣ до того, щобы наше письмо зробити лекшимъ и приступнѣйшимъ для науки, щобы тымъ лекше цѣлѣ масы темного народу могли просвѣтити ся. Працѣ и мы выступаємо въ оборонѣ Украинцѣвъ (Русинôвъ проживаючихъ на Украинѣ въ Россіи) и пишемо тымъ нѣбы то „выдуманымъ, штучнымъ“ языкомъ, и нехайже теперь самѣ читателѣ нашѣ осудять, чи мы пишемо на шкоду Русинôвъ, чи нашъ языкъ єсть дѣйстно якійсь „штучный“, чи не всѣ єго розумѣють, котрѣ лишь говорять по руски и умѣють читати?

Ото найлѣпшій примѣръ, якъ нашѣ москвофілы воюють неправдою, тожь и шкода часу дальшого крутаниною *Parlamentär*-а займатись. Наведемо ще хиба отсѣ слова зъ него: „Духовеньство и независимѣ селяне (очевидно хиба якійсь Книшь або другій єму подобнѣй) стоять до нинѣ въ таборѣ святоюрскои партіи. (Де она? Хиба тутъ має ся на думцѣ москвофілôвъ?) котра вôдъ коли має ґазету „Галицкая Русь“ працює пильно надъ консолідацією (по правдѣ сказавши надъ зруйнованѣнемъ) народныхъ вôдносинъ“....

Справы краєвѣ.

(*Загальнѣ зборы Товариства педагогічного въ Дрогобичи*). Дотычно арт. 37 закона школьного зъ 1889 р. ухвалено: 1) щобы въ школахъ бôльше клясовыхъ було тôлько посадъ сталыхъ о повнôй платни, кôлько єсть дѣйстныхъ клясъ; 2) щобы учителеви, котрый учить бôльше якъ 80 (взглядно 100) ученикôвъ, признано окрему заплату въ высотѣ 25% рôчнои платнѣ, котру побиравъ бы учитель надетатовый; 3) щобы учителямъ за науку религіи вызначено таку платню, яку дôстають за ню священики. Дальше ухвалено додатковѣ жаданя: щобы учителямъ признано право ѣзды на зелѣзницяхъ II клясою за половину цѣны безъ окремого подаваня прошень до дирекцій зелѣзниць; щобы въ школахъ середныхъ знесено вступнѣ испыти а признано важнôсть свѣдоцтва 4-клясовыхъ або и высшихъ школъ народныхъ; щобы знижено число годинъ науки въ 5-клясовыхъ школахъ народныхъ и щобы перша середа великого посту (попелець) була вôльна; щобы делеґати до Радъ шкôльныхъ окружныхъ здавали на довѣрочныхъ засѣданяхъ членôвъ конференцій окружныхъ справу зъ своєи дѣяльности.

На внесенє ґр. Томы Дѣдушицкого, котрый реферувавъ именемъ залѣщицкого вôддѣлу товариства ухвалено рядъ внесень, вôдносячимъ ся до пôддержуваня учителями въ народѣ садовництва и пчôльництва.

По залагодженю цѣлого предмету нарадъ приступлено до выбору заряду. Головою товариства выбрано знову пана Жигмонта Савчиньского а єго заступникомъ доктора Ґерстмана; членами заряду выбранѣ: Мечиславъ Барановскій, Володимиръ Крамскій, Щасный Парасевичь и Казимиръ Радваньскій. Задля недостачѣ часу вôдпали два вôдчиты, котрѣ теперь будуть друкувати ся въ „*Szkol-ѣ*“. Наконецъ на внесенє комисіи удѣлено зарядови товариства абсолюторію и закрыто зборы. Опосля вôдбувъ ся пиръ въ сали ґимнастичнôй, вôдтакъ фестинъ въ парку мѣскôмъ, а по фестинѣ забава зъ танцями, котра потягнулась майже ажь до бѣлого дня.

Переглядъ політичный.

Палата панôвъ вôдбула вчера два засѣданя. На ранѣшнôмъ залагоджено угоду зъ Льойдомъ, а на вечернôмъ цѣлый буджетъ. Опосля выбрано 20 членôвъ до спôльныхъ делеґацій, а мѣжь тыми: ґр. Ст. Баденіого, кн. Чарторыйского, ґр. Красіцкого и ґр. Сѣмѣньского, а ґр. Таффе закрывъ вôдтакъ формально засѣданє.

Обговорюючи дѣяльнôсть минувшои сесіи парляментарнои робить *Presse* замѣтку, що загально уважають результатъ сегорôчныхъ нарадъ за вдоволяючій, котрый дає и надѣю на тревале сконсолідованє парляментарныхъ вôдносинъ.

Пôсля уложенои проґрамы цѣсарскои подорожи, Є. Вел. Цѣсарь выѣде 30 с. м. рано на маневры въ Чілі, а зъ полудня того дня поѣде на 7 днѣвъ до Шварценавъ на великѣ маневры.

Угорскій міністеръ справъ внутрѣшныхъ наказавъ телеґрафічно віцежупанови комітату Чепешеньского, щобы выдавъ розказъ угорскôй жандармеріи, експонованôй при Морскôмъ Оку и зарядови дôбръ князя Гогенльоге, абы отворили дорогу, що веде черезъ спôрну територію и не спирали купелевымъ гостямъ зъ галицкои стороны вôльного переходу.

Зъ Петербурга доносять, що россійскѣ офіцеры маринарки дôстали приказъ не выголошувати політичныхъ промовъ пôдчасъ гостины французкои ескадры въ Кронштадѣ, а царь не буде на банкетѣ на честь французкихъ офіцирôвъ.

Дотеперѣшный директоръ закаспійскихъ зелѣзниць, ґен. Аненковъ именованый членомъ военнои рады.

Köln. Ztg. доносить, що нѣмецке правительство посѣдає списъ многихъ членôвъ тайныхъ товариствъ французкихъ, а амбасада нѣмецка въ Парижи всѣмъ тымъ вôдмавляє візы пашпортôвъ.

Борба мытова зъ Румунією вже закôнчила ся. Вчерашнѣ ґазеты урядовѣ въ Австріи и Угорщинѣ оголосили цѣлый рядъ розпоряджень, въ наслѣдокъ котрыхъ вôдносины мытовѣ межи Австро-Угорщиною а Румунією дôзнають важныхъ змѣнъ, а именно оголошено: 1) розпорядженє зносяче мыто вôдпорне и додатокъ мытовый; 2) розпорядженє о ввозѣ и перевозѣ городовинъ, овочѣвъ и ростинъ зъ Румуніи; 3) розпорядженє о перевозовôй торговли худобы зъ Румуніи.

Новинки.

— **На візитацію робôтъ реґуляційныхъ** въ повѣтѣ тарнобжескôмъ, мѣлецкôмъ и нижаньскôмъ выѣхавъ зô Львова краєвый маршалокъ кн. Санґушко въ

сѣмъ днѣвъ. Сама буря казилась ще сорокъ вôсѣмъ годинъ. Потôмъ якось перетерло ся. Знову вôдважививъ ся Лавро выйти зъ Марисею на помôстъ, але якъ узрѣли валы воды, ще розколисанои, чорнои и мовъ розлюченои, тѣ мокрѣ горы, що ишли на корабель, и бездоннѣ движимѣ долины, то знову подумали, що хиба ласка Божа, або яка инша сила, а не людска выратує ихъ зъ тыхъ пропастей.

Вкôнци выпогодилось зовсѣмъ. Але минавъ день за днемъ, а передъ кораблемъ все ще було видко лише воды и воды безъ кôнця, то зеленѣ, то голубѣ, якъ зливали ся зъ небомъ. По тôмъ небѣ высоко перелѣтали часомъ малѣ, яснѣ хмары, котрѣ червонѣли вечеромъ и клались спати на далекôмъ заходѣ. Корабель бѣгъ за ними водою. Лавро справдѣ думавъ, що хиба море зовсѣмъ кôнця не має, але набравъ вôдваги и рѣшивъ звѣдатись.

Разъ знявъ рогату шапку, вклонивъ ся нею до нôгъ перехожому корабельникови и спытавъ:

— Вельможный пане, чи скоро дôбемось до берега?

И диво дивне! корабельникъ не засмѣявъ ся але ставувъ и слухавъ. На червонôмъ лицю, посѣченôмъ вôдъ вѣтру, видко було, якъ вôнъ щось собѣ пригадувавъ и згадувавъ але вôдъ разу не мôгъ.

— *Was?*

— Чи скоро дôбемось до берега, вельможный пане?

— Два днѣ! два днѣ! — повторявъ зъ трудностью корабельникъ, показуючи рôвночасно два пальцѣ.

— Дякую красно.

— Зъ вôдки вы?

— Зъ Липинець.

— *Was ist das* Липинець?

Марися, що надôйшла пôдчасъ розмовы, почервонѣла дуже, але пôдняла несмѣло очи на корабельника и вôдôзвалась тонкимъ голосомъ такъ, якъ говорять сельскѣ дѣвчата:

— Мы зъ Познаня, прошу пана...

Корабельникъ задуманый вдививъ ся въ мосяжный цьвокъ, що лучивъ бурты. Потôмъ глянувъ на дѣвчину, на єи ясну якъ ленъ голову и щось, неначе грифа, выступило на єго попукане лице. По хвили сказавъ поважно:

— Я бувъ въ Ґданьску... розумѣю по польски... Я Кашуба, вашъ *брудеръ*, але то давно! *Jetzt bin ich Deutsch...**)

По тыхъ словахъ пôднѣсъ конецъ линвы, котру впередъ державъ въ рукахъ, вôдвернувъ ся и крикнувши по маринарски: го-го-о! почавъ єи тягнути.

Вôдъ того часу, коли лишь Лавро зъ Марисею були на помôстѣ, а видѣвъ ихъ сей корабельникъ, то усмѣхавъ ся до Марисѣ призно. Они також радовались дуже, бо все жь мали якусь живу прихильну душу на тôмъ нѣмецкôмъ корабли. Впрочôмъ дорога вже не мала довго тревати. Коли на другій день рано выйшли на помôстъ, побачили дивный видъ. Далеко на мори щось колисало ся, а коли корабель зближивъ ся до сего предмету, побачили, що то була велика червона бочка, котрою филя лагôдно хитала. Дальше червонѣла друга така сама, третя и четверта. Въ воздусѣ и надъ водою була мрака, але не велика; всьо було лагôдне и неначе срѣбне. Гладка вода не шумѣла, а якъ далеко окомъ сягнути, видко було що разъ бôльше бочокъ, якъ колисали ся на водѣ. Цѣлѣ хмары бѣлыхъ птиць зъ чорными крылами лѣтали за кораблемъ, пищали и кричали. На помостѣ бувъ незвычайный рухъ. Корабельники вбрались у новѣ кафтаны. Однѣ мыли помôстъ, другѣ чистили мосяжнѣ завѣсы буртъ и вôконъ, на щоглѣ вывѣшено одну хоругвъ, а на задѣ корабля другу бôльшу.

Оживленє и радôсть огорнули всѣхъ подорожныхъ. Що лише жило, выбѣгло на помôстъ. Декотрѣ повыносили на верхъ тлумаки и почали ихъ звязувати ремѣнемъ.

(Дальше буде.)

*) Теперь я нѣмець.

товариствѣ члена Выдѣлу краєвого дра Верещиньского и инжиніра п. Кендзьора.

— **„Львовскій Боянь“ въ гостинѣ у Чехôвъ.** Въ недѣлю раненько витали „Бояна“ ческй товариства „Соколъ“, „Доброслава“ и „Циклістôвъ“ пôдъ проводомъ п. Франтішка Ржегоржа, о 7-ôй годинѣ на стацїи въ Кралевôмъ Градци вôдпоручники повѣтовои и мѣскои рады, жѣночого выдѣлу Ustredne Matice skolske и депутацїи усѣхъ товариствъ пôдъ своими прапорами (знаками). Домы въ мѣстѣ були украшенй. О год. 8 выѣхали Бояністи черезъ село Стєжеры, де ихъ приймали Чехи колачами и поѣхали до Градска оглянути замокъ ґр. Гарроха, де ихъ угостивъ ґр. Гаррохъ. По полудни ѣздили до Неханичь, а въ тріумфальнôй брамѣ вытали ихъ „Соколы“, депутацїи громадскй зъ околиць, рôжнй товариства, музика, жѣнки и дѣти зъ цвѣтами, вôдтакъ дали для Боянистôвъ обѣдъ. По звидженю Садовои, Хлюма вернули знову до Кралевого Градца, а Чехи порозбирали ихъ до себе въ гостину а вôдтакъ дали спôльну вечеру при звукахъ музики. Въ понедѣлокъ по Богослуженю и гостинѣ у Ческихъ родинъ выѣхали о год. 1½ до Праги, а въ четверь на ихъ честь дадуть въ праскôмъ театрѣ представлене и тамъ выступить Боянъ. Ческій тыждневникъ Svetozor помѣстивъ статью п. Ржегоржа Rusini k' nam и портретъ головы Бояна, п. Шухевича, а кралевоградскій Ratibor на вступѣ пѣсню: „Миръ вамъ брати“ и статью о. Ант. Замечника зъ Нехаячь про єго гостину середъ Русинôвъ въ Галичинѣ.

— **Справы руского шкôльництва на Буковинѣ.** Товариство „Руска школа“ въ Чернôвцяхъ вôдбуло 5 см. головнй зборы, на котрыхъ ухвалено домагатись у міністерства на народнôй зрозумѣлôй мовѣ правосл. катихизмôвъ и управильненя рускои правописи; ухвалено подяку для пос. Пѣгуляка и Барвѣньского за промовы а для дра Воляна за заходы въ справѣ пôднесеня шкôльництва на Буковинѣ, головѣ тов. дрови Стоцкому подякувано за ревнй труды въ товариствѣ; выбрано выдѣлъ: Др. Стоцкій голова, Єрот. Пѣгулякъ и сов. Ясеницкій заступ. головы, проф. Шпойнаровскій секретарь, уч. Руснакъ касієръ, Ронґушъ контрольоръ, сов. Винницкій, Юстинъ Пѣгулякъ, Кобыляньскій, надучитель Ом. Поповичь и Сухоносъ — выдѣловй; учителѣ: Бѣгарій, Войновскій и Якубовичь заступники выдѣловыхъ. Акад. товариство Союзъ давав слѣдуючй вôдчиты: Глиньскій. Провôднй думки въ повѣсти мирного „Лихй люди“; Цента: Поглядъ на браму Старицкого „Не судилось“; Федоровичь: „Хмельнищина, єи характеръ и значѣнє въ руско-украиньскôй исторіи“; Колеса: Нарисъ ґенетично-критичный розбору Шевченковыхъ „Гайдамакôвъ“. — Бук. краєв. товариство Учителѣвъ скликало загальнй зборы до Боянъ (коло Садаґуры) на 21 и 22 липня. — Въ черновецкôй ґімназіи було сего року на 674 ученикôвъ 92-хъ Русинôвъ, руского училось 99 уч. — Въ семинаріи мужескôй на 160 кандидатôвъ, — 60 Русинôвъ; въ женьскôй на 100 канд. 8 Русинокъ.

— **Въ Моршинѣ,** коло Стрыя, вôдбуло ся въ недѣлю посвяченє будынку призначеного на вакаційнй кольонія для дѣвчатъ. Дôмъ сей дарувало Товариство лѣкарѣвъ на протягъ 20-ти лѣтъ для дѣвчатъ, що ходять до школы, абы мали де провести добре вакацїи на свѣжôмъ воздусѣ. Теперь находить ся тамъ вже 52 дѣвчинѣ. (У Вунникахъ пôдъ Львовомъ въ подобнôмъ домѣ є 20 дѣвчатъ).

— **П. Петро Курысь,** нотарь въ Лютовискахъ перенѣсъ ся до Богородчанъ.

— **Градъ.** Дня 10 с. м. навѣстивъ градъ часть повѣта бережаньского. Найбôльшй шкоды вчинивъ въ Курянахъ, бо знищивъ тамъ майже все до тла.

— **Самоубійства.** Въ Ряшевѣ застрѣливъ ся зъ револьверу пôдпоручникъ краєвои обороны Новакъ, а за причину подаютъ улѣзливôсть и несовѣстнôсть перемыскихъ лихварѣвъ. — У Вѣдни струивъ ся въ приступѣ меланхоліи сѣрковымъ квасомъ кандидатъ фільозофіи, Росеръ, сынъ офіціялісты зъ Чернôвцѣвъ.

— **Куды вже добирають ся!** Львôвскй злодѣѣ закрали въ мѣскôмъ базари на площади краковскôй сѣмъ штукъ сала и кôльканацять зр. готôвкою на шкоду Розаліи Зелиньскои. До склепу дôстали ся черезъ... повалу. Ну, кудыжь устережешь ся вже?

Всячина.

— **Про житє и смерть.** Одна анґлійска ґазета подає обчисленє, кôлько людей умирає на цѣлôмъ свѣтѣ; показуєсь, що 33 міліонôвъ, що значить на день 91.554, на годину 3.730, а на мінуту 62 душь. Выходить зъ того, що за кождымъ ударомъ людского серця умирає оденъ чоловѣкъ. Пересѣчне житє чоловѣка треває якъ звѣстно 38 лѣтъ. Чверть всего населеня на земли умирає закимъ ще дожиє до 7 року, а половина умирає въ 17 роцѣ або ще закимъ дожила сего року. На 10.000 людей доживає лишь оденъ чоловѣкъ до 100 лѣтъ; на 500 лишь оденъ до 90, а на 100 лишь оденъ до 60. Жонатй або вôдданй жиють довше, якъ тй, що не одружили ся. На 1000 людей єсть 95 одруженыхъ а найбôльше людей побирає ся въ червню и грудню. Осьма часть всѣхъ людей на земли служить въ войску. На тысячу людей, котрй доживають до 70 лѣтъ, єсть 43 священикôвъ або політикôвъ, 40 рôльникôвъ, 33 робôтникôвъ, 32 воякôвъ, 29 адвокатôвъ або инжинірôвъ а 24 лѣкарѣвъ.

— **Капралемъ охрестивъ ся.** Въ католицкôй церквѣ нѣмецкôй въ Земуни (Семлинѣ) на угорскôй сторонѣ противъ Бѣлграду вôдбули ся недавно тому цѣкавй хрестины одного капраля, Максима Куна, зъ того полку пѣхоты, котрый стоить залогою въ Земуни. Кôлька недѣль тому назадъ явивъ ся Кунъ у тамошного священика Граця и просивъ єго, щобы вôнъ єго охрестивъ. Въ осени кôнчить ся єго трилѣтна служба и вôнъ хотѣвъ бы женити ся а не може нѣгде роздобути своєи метрики. Вôнъ знає лишь тôлько, що єго родичѣ були римо-католицкои вѣры, але не знає напевно, чи бувъ хрещеный чи нѣ, и не може нѣякъ роздобути собѣ метрики. Вôнъ родивъ ся въ 1865 р. въ Пуеблько въ Мехіку, де єго батько бувъ поручникомъ въ арміи цѣсаря Максиміліяна. Въ 1867 р. погибъ єго батько при оборонѣ якоись крѣпости противъ републіканцѣвъ а мати вдовиця схоронилась зъ дѣтьми на якійсь французкій корабель. Той корабель зрабували вôдтакъ морскй розбишаки американьскй а мати зъ дѣтьми приѣхали до Франціи позбавлена всѣлякихъ средствъ до житя. Французске правительство помогло ѣй достати ся до Вѣдня, де она зъ ласки Архікняг. Софіи дôстала тôлько грошей, що могла заѣхати до свого родинного мѣсця, Буріяшь въ темескôмъ комітатѣ на Угорщинѣ. Тамъ занедужала она незадовго зъ великои журы и померла а єи сынъ выховувавъ ся у дѣда. Коли и той померъ, приставъ вôнъ до войска. Священикъ Грацъ выробивъ то у загребского епископа, що позволено Куна охрестити.

— **О спаню.** Важнôсть спаня и єго причины не можна при нинѣшнôмъ станѣ вѣдомостей фізіольоґічныхъ нѣякъ остаточно пояснити. Припускає ся лишь, що потребу спаня выкликують якйсь конечнй потребы устрою нервового. Дыханє и чиннôсть серця навѣть и пôдчасъ найтвердшого спаня дôзнають лишь малои змѣны. Лишь мозокъ має потребу спаня, щобы набравъ знову потрѣбнои енерґіи и бувъ спосôбный до новои працѣ. Нерозумно думали давнѣйшй люде, що спанє не єсть конче потрѣбне, що то лишь навыкъ, вôдъ котрого можна вôдвыкнути. Лѣкарска ґазета *Lanzet* доносить, що недавно тому вôдбувала ся въ Америцѣ проба, якъ довго може здоровый чоловѣкъ выдержати безъ спаня. Пробы тй розпочались въ понедѣльникъ 30 червня въ полудне. Чотиры зъ тыхъ людей що постановили неспати, не вытрималй вже до четверга, а два выдержали ажь до недѣлѣ. Оденъ зъ нихъ, Гунсіндъ, насампередъ ослабъ, ходивъ якъ сонный и затачувавъ ся, познѣйше здавало ся єму, що пôдлога пôдъ єго ногами стає стрôмка и вôнъ не може выдобути ся по нѣй на гору. О пôвночи стративъ таки память, оперъ ся о крѣсло заснувъ и упавъ, а хочь падаючи пробудивъ ся то все таки вже не мôгъ пôдняти ся зъ землѣ и спавъ дальше. Другій, Кенінґемъ, провѣвъ послѣдныхъ дванацять годинъ въ проходѣ, спѣвѣ, танцю и крику. Послѣднй хвилѣ здавались єму вѣчностію, кричавъ, що они минають дуже поволи и що тй, що єго контролювали умысно часъ продовжають. Такъ перебувъ вôнъ сѣмъ повныхъ днѣвъ безъ спаня. Коли єго въ послѣднôй хвили представлено публицѣ, вступивши на трибуну упавъ якъ мертвый и запавъ въ глубокій сонъ. Хочь пôдчасъ того неспаня о закладъ Кенінґемъ стративъ на вазѣ 8 фунтôвъ а другій єго товаришь Тавіндъ 6 фунтôвъ, то все таки жаденъ зъ нихъ не потерпѣвъ на здоровлю. Вôдниманє сну було зъ давенъ давна въ Хінахъ страшною мукою, якою мучено людей засудженыхъ на смерть.

— **Передъ судомъ.** Судья: Вы вже тôлько разôвъ були каранй, чи васъ совѣсть не гризе? — Обжалованый: Та я чую що мене щось ґризе, але чи то якъ разъ совѣсть, то не можу якось змѣркувати.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

21 липня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·50 10·30	9·25 10·—	8·90 9.85	9·50 10·50
Жито	7·——7·50	6·50—7·20	6·20—7·05	7·——7·65
Ячмѣнь	7·——7·30	6·— 10·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·— 8·—	7·——7·35	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13·—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	18·—19·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18·— до 19·50 зл.

Хмель вôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Овесъ пошукує ся.

Вôдозва „шѣснацятки“ спѣвацкои.

Высокоповажанй Землякп!

Якъ въ попередныхъ рокахъ, такъ и сего року выбираєсь зъ початкомъ вересня шѣснацятка спѣвакôвъ пôдъ диріґентурою п. Володимира Нижанкôвского давати вечерки на дохôдъ будовы руско-народного театру у Львовѣ.

Якъ важна се справа для нашого народу руского, о тôмъ знає кождый щирый Русинъ, а й се знає, що фондъ на тую цѣль ще дуже скупый.

Выбираючись давати вечерки, хоче шѣснацятка сполучити dulce cum utili и готова завитати всюда, куда єи лишень запросять.

Вôдзываємось длятого до Васъ, Впов. патріоты, щобъ зволили занятись завязуванємъ мѣсцевыхъ комітетôвъ, котрй бы насъ до участи вôзвали. А до всѣхъ Впов. Землякôвъ звертаємо ся зъ просьбою, щобы зволили прибувати на вечерки зъ родинами якъ найчисленнѣйше, а тымъ дадуть найлучшій доказъ, що справа руского театру лежить имъ на серци! Мы зъ своєи стороны постараємось, щобы той вечеръ якъ найбôльше уприятнити.

Вô всѣхъ справахъ, дотыкаючихъ шѣснацятки, просимо вôдноситись до тов. Миколы Ґерасимовича, адміністратора шѣснацятки въ Рôздвянахъ, почта Струсôвъ.

(Близшй вѣсти и проґрамы вечеркôвъ оголосить ся въ своѣмъ часѣ).

Телеграмы.

Прага 21 липня. Вчера прибуло тутъ 160 Русинôвъ. На дворци повитали ихъ тысячѣ Чехôвъ и депутація пань вручила гостямъ букеты. Именемъ мѣста повитавъ гостей дръ Гердлічка, а вôдтакъ рушивъ походъ до мѣста середъ грôмкихъ окликôвъ „Слава!“ и „Na zdar!“ Пôдчасъ походу спѣвано пѣснѣ: „Kde domuv muj“ и „Hej slovane“.

Бѣлградъ 21 липня. Король Александеръ выбирає ся завтра въ дорогу до Россіи. Вертаючи поступить въ гостину до Австріи.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА
поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Ветяжки и аксамітки.

Перфумы и мыла.

ГАТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ
Потребы до кравецтва
ПАРАСОЛѢ
и Кальоши россійскѣ
поручає найдешевше
НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ
у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Цераты на меблѣ.

Горсеты французки.

Мешканьцѣ Львова!
можуть хоснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ
проф. Соксельета
МОЛОКО
стерилизоване
пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѣ тымъ молокомъ не слабують на жаднѣ слабости жолудковѣ або кишковѣ и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає
Контора Льеопольда Литыньского,
у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Рôкъ 1843 заложеня

ЗНАМЕНИТА
МАСА ВОСКОВА
власного выробу
загально за найлѣпшу узнана
также
ГЛЯЗУРА БУРШТИНОВА
до лякированя пôдлоги, сохне дуже скоро
заразомъ
головный свôй складъ
фарбъ, покостôвъ, лякерôвъ, неменше также оливу до паленя и до машинъ
поручає
ВОЛЬФЪ ЧОППЪ
у Львовѣ Жôвковска ч. 2.

Рôкъ 1843 заложеня.

500
найновѣйшихъ взорôвъ краєвыхъ зефірôвъ, полотенъ и оксфортôвъ отримавъ и спродає найтаньше
Центральный складъ
ПОЛОТЕНЪ
корчиньскихъ
Львôвъ пл. Маріяцкій ч. 1
„Пôдъ Прядкою“.
Прôбки франко.

Первша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ
хиньске срѣбло
ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА
Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.
поручають:

Предметы служачѣ до ужитку церковного и домового, одповѣднѣ на **выправы слюбнѣ, подарунки,** у великомъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацію, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Гербата россійска.

Самовары Тульскѣ.

ЗАКЛАДЪ
ДИЕТИЧНО-ГИГІЕНІЧНЫЙ
ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО
у Львовѣ,
Канторъ при улици Валовôй ч. 14.
поручає **французскій курацийный**
COGNAC
по **3** зр. а. в. фляшка.
MALAGA
въ оригінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Также поручає превосходне средство диететичне
КЕФИРЪ
правдивый, споряджений зъ грыбкôвъ кавкаскихъ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ
аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),
поручає выпробованѣ и за скуточнѣ узнанѣ
Пигулки зъ Гуаяколемъ
знаменитѣ въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, также въ початкахъ хоробы радикально убиваючѣ бактеріи. — **Цѣна пуделка 1 злр.** (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR
Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляє менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякі, хотьбы застарѣлѣ зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.